

A kondáslegény és a farkas (Forró vizet a kopaszra!)

Eccer vót, hol nem vót, hetedhét országon is túl, még az Óperenciás tengeren is túl, nagyon messze, vót egy kondáslegény. Hát igaze, ő, a kondáslegény, kihajtotta a disznókot, legeltette, őrizte. Hát, látja egyszer, hogy ott ólákogyik az erdő szélén a farkas. Hát úgye megjíjedt tőle, persze igaze, hogy hát a disznók közé megy a farkas, ez má' baj lesz. Fogta a nyáját, hazahajtott. No, ő sietett mingyá', ahogy haza hajtott, megetette a disznót, rakott tüzet, feltett egy nagy fazék vizet a masinára. Hát, hogy felteszi a vizet, ammá' jó' memmelegedett, hát itt gyön a farkas. Zörget neki, aszongya, hogy:

– Kondáslegény, nyisd ki az ajtót, engedjé' engem be!

Aszongya, hogy:

– Nem engedlek, mer' ha beengedlek, megeszel!

Aszongya, hogy:

– Nem eszlek mé', de nagyon fázok. Engedj be, csak a fejemet, hogy memmelegedjek!

Hát, beengedte a fejit. Mikor beengegyí a fejit, aszongya, hogy:

– Kondáslegény, engedd mé' be a két lábamat!

Hát, még a két lábát is beengedte neki, oszt beszorította az ajtó közé. Hát, de a farkas, mégiscsak ő be szeretett vóna jutnyi. Hát, mondja, hogy hát:

– Engedd be még a derekam!

No de má' ennek nem hitt ám a kondáslegény. Lekapta a masináró' a forró vizet, leöntötte a farkast. No a farkasró' mind lesoppadt a szőr igaze a forró víztő'. Nagy jajgatva elszaladt. Annyit szót vissza:

– Meglá' – aszongya –, gyövek huszadmagamval!

Nohát igaze, má' megjíjedt a kondáslegény, hogy mos' mi történíyk, hogy huszadmagával gyön aszongya, hát mégis ez má' baj. Hát ő felment a padlásra. Hát itt gyön a sok farkas. Hát egy mellátja, hogy amott van fent a padláson a kondáslegé'. Hát no, hogy micsinának, hogy kék levennyi. Hát de a pad végín, a ház végín, vót egy nagyon-nagy fa. Ő arra a nagy fára átmászott, felment a fa tetejibe, a kondáslegény. Hát, hogy hogy kék levennyi, ott topröngöttek, hogy de ők leveszik, mégiscsak leveszik a kondáslegényt. Hát kitanáták, hogy egymás hátára ráállonak. No de

evvót a gond, hogy legalóra ki áll? Hát az egyik farkas meg azt mondta, hogy:

– Érted van a harc, kopasz, hát álljá' te legalóra!

Hát, legalóra állott a kopasz. Hát, mikor ő ott áll aló' igaze, mindég a tetejibe mennek-mennek feljebb a farkasok, má' sokan vótak, aszongya:

– No, még egy kellene, akkor má' elérnénk!

Hát, fét má' a kondáslegé'. Aszongya má':

– Ha feljebb menek, letörik ez a fa teteji is. Mi lesz má' itt énvelem?

Hát, egyszer eszibe jut, aszongya, hogy:

– Forró vizet a kopaszra!

No, erre a kopasz megijedt. Kiugrott alóla, elszaladt. Ezek meg igaze leestek, kinek kezi, kinek lába kitört. Jajgatva, jajveszékelve elszaladt a sok farkas. Hát így a kondáslegény igaze memmenekült, mer' a kopasz kiugrott.

Úgyhogy, ha a kopasz mé' ki nem ugrott vóna alóla, akkor hát még az én mesém me' tovább tartott vóna. Dehát így elszaladt a kopasz, végi lett a mesének.